

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus I. Scena 4

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](#)

lia nobis in mentem non minus venire,
quam illis hominibus de Schola, qui mihi
gubernatores ex libro videntur esse. Sed
utinam omnes illorum libri cum posses-
soribus suis aut flammis exusti, aut in ma-
tre demersi essent! Tum enim major fu-
tura esset nostra auctoritas. Atque, equidem
nihil non tentabo, ut quicunque eruditio-
nis nomine se venditant, ex aula regis ex-
terminentur. Jam intrò eamus.

HYBRISTES. I præ, sequemur.

Actus I. Scena 4.

NUNCIUS.

Quisquis junior equo vehi, & re-
gem quacunque iter habentem sequi
consueverit: eum ubi tandem consenue-
rit, ac pristinas corporis vires amiserit,
portis claudendis & aperiendis adhiberi,
vulgò perhibent.

Quisquis item florenti ætate militiae
se dederit, & fortiter in hostes depugna-
verit: decursa ætate, si res bene cadat,
hospitem agit publicum, & cauponam
exercet.

Quid

Quid quæso me tandem fiet, ubi per-
dum celeritate non amplius præstabō?
Fortasse canum expellendorum provin-
cia mihi demandabitur? Atq; utinam tam
sim felix, ut provincia aliqua mihi deman-
detur, nec plane desertus & egens ab o-
mnibus ipse rejiciar atq; expellar. Equi-
dem sic vulgaris aularum mos est: Dum
vires anniq; sinunt, labores tibi gravissi-
mi imponuntur. Ubi omni corporis vi-
gore defectus, annisq; & pannis obsitus
fis: Hoc, veteris meriti gratia nulla ma-
net! Sors eadem mihi quoq;, ut videtur,
olim est expectanda. Jam enim per an-
nos octodecim regis defuncti cursor fui,
ac vix tantum mercedis accepi, ut duram
inde famem levarem. Nec post illius
obitum aut requies ulla mihi conceditur,
aut finis laborum apparet. O'at vox for-
tuna, quantum juris tibi in me vendicas?
quādū ac diuturnā me pauperie gra-
vas? Quādū longinquis ac difficilibus iti-
nerib⁹ me conficis? Nam et si languidi sint
pedes, tamē neesse est me viam currere.
Qui enim fatalibus Parcarum tabulis ad
pedestria itinera cōdemnatus est: ei equo
portari

portari nunquam licet. Ibo igitur Atheneas Atticas, quò me misit herus meus, ut ludim magistrum quendam adducam, qui regem adolescentem sapere doceat.

Viax quidem tametsi longinquæ me non pigeret: modò ill e homo me seque-
retur, & regem impelleret, ut à tyrannide
absistens, mitiùs ageret cum miserà ple-
beculâ. Tum enim operam suam præ-
clarè impendissem. Sed valdè vereor, ne
ille láterem lavet. Nam difficilis labor est,
vetulos adstringere loris, ire viâ solitos
liberiore, canes. Quod si ille præceptor
ante annos decem advenisset, & regem
puerum serìò ferulis castigasset; fortasse
naturam ejus virtuosam expellere, saltem
corrigere potuisset. Qui verò Dionysium
jam adultum asperioribus sanare institu-
at remedijs: is profecto malam institu-
tionis sua reportet mercedem. Sed di-
gito labella mihi sunt compescenda. Nam
si, quæ liberius modò dixi, rescisceret rex:
longam procul dubio ex me literam face-
ret, aut caput meum unâ cum barbâ rese-
caret, ne ulla amplius tonsore mihi opus
foret. Periculorum namque est, ei ma-

Verum

Ledicere, qui malefacere quibusvis potest.
Verum quid otiosè cesso? quin potius iter
Athenas dirigo. Vos interim bene va-
lete ac vivite.

Actus II. Scena 1.

PLATO, NUNCIUS.

Dionysius Siciliæ rex, itemq; Dion, mi-
hi longo tempore amicissimus, mis-
sis literis, etiam atq; etiam me rogant, ne
in Siciliam dubitèm quam primùm trans-
fretare; Id enim toti regno plurimum
esse profuturum: quod rex adolescens,
magno jam institutionis & consilij mei
desiderio teneatur. Ego verò incertus
sum, utrum faciam? committamnè me-
hic itineri? an scriptis literis me ventu-
rum negem? Nam vir sapiens priusquam
aliquid incipiāt, secum accuratè oportet
meditetur, quid vel commodi ex incepto
suo consequi possit. Hæc igitur si per-
pendo, & quæ sit mea infirmitas, attenti-
us considero; alieno m̄hercule tempore
iter illud ingressurus videor. Hominem
enim ætate confectum procellis æquoris,
& tempestatum injurijs sese exponere,

mini-